

РЕШЕНИЕ

№ 1128

гр. София, 02.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 31.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3611** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Делото е образувано по жалбата на С. С. Ш. и Т. С. Ш.-Г. против заповед № РД-18-3/11.01.2011 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от район „В.“. Наведени са доводи за материална незаконосъобразност на оспорената заповед. Обосновават се съображения, че в кадастралната карта не е нанесен имота, собственост на жалбоподателите, който е заснет през 1988 г. и нанесен в к.л. 752. Претендира се нанасяне на имота в кадастралната карта.

Ответникът – изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Обосновава съображения за прилагане на чл. 46 от Наредба № 3/2005 г., тъй като имотът, собственост на жалбоподателите, представлява част от територия със земи по § 4 от ЗСПЗЗ. Счита, че при липсата на одобрен кадастрален план и план на новообразуваните имоти, правилно в кадастралната карта цялата тази територия е обособена като един самостоятелен кадастрален район, без изрично нанесени имоти. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен

акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена от заинтересовано лице по смисъла на чл. 49, ал. 4 от ЗКИР, в рамките на преклузивния срок по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, който започва да тече от датата на обнародване на оспорената заповед в ДВ бр. 17 от 25.02.2011 г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Доводите, изложени в жалбата за материална незаконосъобразност на оспорената заповед се свеждат до неотразяване в кадастралната карта на недвижим имот пл. № 891, нанесен в к.л. 752 по неodobрен кадастрален план от 1988 г., собственост на жалбоподателите, съгласно нотариален акт за собственост върху недвижим имот по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и § 5 от ПЗР на ППЗСПЗЗ и § 30 от ЗИЗСПЗЗ № 167, том I, дело № 177 от 1997 г. Така очергания предмет на оспорване очертава и обхвата на съдебния контрол за материална законосъобразност на оспорената заповед.

По делото е изслушано заключение от съдебно-техническа експертиза, което установява, че съгласно скица от 29.09.1995 г. – копие от неodobрен кадастрален план на в.з. „С.-Д.-Пч.“, имотът, описан в приложения към жалбата нотариален акт е заснет през 1988 г. с пл. № 891 и нанесен в к.л. 752. По графични данни имотът съдържа 700 кв.м. Този имот не е нанесен като самостоятелна кадастрална единица в оспорената кадастрална карта. Същият попада изцяло в имот с идентификатор 68134.1983.1 с площ от 44 891 кв.м. В съдебно заседание вещото лице е пояснило, че кадастралния план от 1988 г. в частта му, която се отнася до процесния имот не е одобрен и че този имот попада в зона по § 4 от ЗСПЗЗ.

Тази констатация на вещото лице не е оспорена от пълномощника на жалбоподателя, а и същата се потвърждава от приетия като доказателство по делото нотариален акт за собственост върху недвижим имот по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и § 5 от ПЗР на ППЗСПЗЗ и § 30 от ЗИЗСПЗЗ № 167, том I, дело № 177 от 1997 г., с който жалбоподателите се легитимират като собственици на процесния имот.

Съгласно § 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ за земите, предоставени за ползване на граждани въз основа на актовете по § 4 се изработва помощен план и план на новообразуваните имоти. Наредба № 3 от 28 април 2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/ и в частност нормата на чл. 46, ал. 1 и ал. 2 предвижда две хипотези. Първата се отнася до случаите, при които за територия със земи по [§ 4, ал. 1 ЗСПЗЗ](#) не е одобрен план на новообразуваните имоти. В този случай, в кадастралната карта се нанася границата на тази територия, която се обособява като самостоятелен кадастрален район. Втората хипотеза касае случаите, при които планът на новообразуваните имоти е одобрен и влязъл в сила. В тази хипотеза границите на поземлените имоти се нанасят в кадастралната карта. Следователно, предпоставка за нанасяне на имотите, предоставени за ползване на граждани въз основа на актове по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ в кадастралната карта е одобрения и влязъл в сила план за новообразуваните имоти.

В тази насока е и разпоредбата на [§ 4к, ал. 11 от ПЗР на ЗСПЗЗ](#), съобразно, която след влизането си в сила заповедта за одобряване на плана на новообразуваните имоти се нанася във вече одобрената кадастрална карта.

По делото липсват данни за издаване на заповед за одобряване на план на новообразуваните имоти за територията, в която попада процесния имот. Наличието на издадена заповед от областния управител на област С. за одобряването му не се установи и при извършената от съда служебна справка в Държавен вестник, в който тези заповеди подлежат на публикуване съгласно § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

При това положение настоящият съдебен състав намира, че административният орган правилно е приложил материалния закон и в частност нормата на чл. 46, ал. 1 от Наредба № 3/2005 г., като е обособил цялата територия със земи по [§ 4, ал. 1 ЗСПЗЗ](#) като един кадастрален район с идентификатор 68134.1983.1, без да нанася отделните недвижими имоти като самостоятелни кадастрални единици.

При извършената служебна проверка относно основанията по чл. 146 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, при спазване на административно производствените правила.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на ответника направените по делото разноски.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Ш. и Т. С. Ш.-Г. против заповед № РД-18-3/11.01.2011 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

ОСЪЖДА С. С. Ш. и Т. С. Ш.-Г. да заплатят на Агенцията по геодезия, картография и кадастър разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: